

چرا ارمنستان به گرجستان مشکوک است

مصاحبه الکساندر اسکندریان کارشناس علوم سیاسی ارمنستان با نشریه رزوانس

سرویس ارمنستان/خبرگزاری آران
خبرگزاری آران / سرویس ارمنستان : روابط ارمنستان و گرجستان سابقه طولانی دارد اما در سالهای اخیر گرایش سیاسی دو کشور همسایه بطور اساسی تغییر یافته است. غربگرایی گرجستان و گرایش به روسیه از سوی ارمنستان، روابط دو جانبه را تحت تاثیر قرار داده اند. در ادامه نظرات آقای الکساندر اسکندریان، کارشناس علوم سیاسی ارمنستان در مصاحبه با نشریه رزوانس، حات تقلب، مه، خ 15-21 تهن، 2008، روابط گرجستان، ارمنستان، م، خانه:

به نظر شما چرا گرجستان و ارمنستان در مقابل همدیگر قرار گرفته اند ؟

می توان گفت که روابط کنونی دو کشور پیچیده تراز گرایش های سیاسی آنها است. در شکل گیری روابط کنونی میان دو کشور، عوامل تاریخی-سیاسی-اقتصادی و ژئوپولیتیکی دخیل هستند. با وجود اینکه دو کشور از امکانات کافی برای حل برخی از مسایل برخوردار می باشند، این مسایل هنوز هم وجود دارد. واقعیت این است که در روابط بین دو کشور همیشه مشکلات وجود داشته و دارد. نباید فراموش کنیم که ارامنه مانند اقوام دیگر در نقاط مختلف گرجستان سکونت دارند، اما گرجی ها بخاطر مسایل استقلال و مسایل تاریخی حقوق اقلیت ها را نادیده می گیرند. در ارمنستان دیدگاه های مختلفی نسبت به گرجستان وجود دارد. با توجه به اینکه گرجستان کنون تحولات منطقه بحساب می آید، ارامنه به این مسله خیلی حساس هستند. ارامنه معتقدند که کشور ارمنستان در مقایسه با گرجستان پیشرفته تر است. برای مثال می توان به مناقشات اشاره کرد. یعنی گرجستان دو منطقه جدایی طلب را از دست داده، اما ارمنستان از تمامیت ارضی خود دفاع کرده و حتی قره باغ را در اختیار دارد.

اخیرا یکی از موسسات روسیه نتایج نظر سنجیدید در مورد میزان استقبال از سیاست روسیه در قفقاز را منتشر کرد. بر اساس این نظرسنجی 78 درصد از گرجیان و 62 درصد ارمنی ها مخالف سیاست روسیه هستند، اما در جمهوری آذربایجان 66 درصد از سیاست روسیه حمایت می کنند. با توجه به روابط روسیه و ارمنستان، تعجب برانگیز است که ارامنه مخالف عملکرد روسیه باشند. نظر شما در اینخصوص چیست؟

باید گفت که این رسانه های گرجستان هستند که ارمنستان را مطیع روسیه معرفی می کنند. ارمنستان مانند گرجستان عضو سازمان های بینالمللی می باشد و حتی در برنامه های ناتو مشارکت دارد. از طرفی در اقتصاد ارمنستان، مخصوصا در بخش انرژی سهم روسها زیاد است، اما این دلیل نمی شود که روسیه را به عنوان شریک اصلی خودمان اعلام کنیم. در واقع روسیه پس از کشورهای اروپایی، سومین شریک ارمنستان است. باید بدانیم که هم مرزی روسیه و گرجستان یکی از عامل بحران روابط دو کشور است اما ارمنستان با روسیه مرز مشترکی ندارد و بدین خاطر بحرانی همدر کار نیست. گرجستان بخاطر مناقشات ابخازیا و اوستیای جنوبی به روسیه حساس و از این کشور گریزان است، ولی ما هیچ ترسی از روسیه نداریم. برای گسترش همکاری با روسیه، ارمنستان خط لوله گاز خود را در اختیار این کشور قرار داده و از این طریق توانسته است مشکل انرژی را حل نماید. امروزه ارمنستان تنها با ایران و گرجستان روابط خوبی دارد. با توجه به روابط ایران و آمریکا و همچنین روابط روسیه و گرجستان ما مجبوریم که روابط خودمان را با همسایگان طوری تنظیم کنیم که باعث نگرانی آمریکا و روسیه نشود. با استفاده از این سیاست ما توانستیم گاز ایران را دریافت کنیم بدون اینکه آمریکا و روسیه کارشکنی کنند. من فکر می کنم که اینگونه سیاست در گرجستان نیز اتخاذ شده اما نحوه اجرای آن فرق می کند.

چرا ارمنستان در مجمع عمومی سازمان ملل از قطعنامه بازگشت آوارگان به ابخازیا حمایت نکرد؟

هر کشور دنبال منافع ملی خود است. ما در وهله اول منافع ملی را در نظر می گیریم. برای گرجستان مواضع ارمنستان در خصوص مناقشه قره باغ روشن است، اما دولت این کشور هرگز از موضع دولت ایروان حمایت نکرد هاست.

آینده قره باغ را چطور می بینید؟

در ارتباط با مسئله قره باغ باید گفت که هیچ اتفاقی نخواهد افتاد و این مسئله مانند مسئله تایوان و قبرس لاینحل خواهد ماند.
پایان پیام.